

اثر تنش شوری بر برخی شاخص‌های تبادلات گازی برگ در چهار رقم زیتون

فرزانه علیایی، بهرام بانی نسب* و سیروس قبادی

گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

(تاریخ دریافت: ۹۲/۰۸/۲۹، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۳/۱۰/۰۷)

چکیده:

افزایش شوری و کاهش کیفیت آب آبیاری در برخی مناطق ایران سبب کاهش کشت و گسترش درختان زیتون شده است. شناسایی ژنوتیپ‌ها و ارقام زیتون متحمل به شوری از طریق تعیین پارامترهای فتوسنتزی، کارایی آب برگ و میزان کلروفیل نسبی برگ اهمیت زیادی در برنامه‌های گسترش کشت درختان زیتون دارد. به همین دلیل به منظور بررسی تحمل به شوری چهار رقم زیتون (آمیگدال، دکل، شیراز و زرد) به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی گلخانه‌ای در چهار سطح شوری (۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی مولار کلرید سدیم) انجام گرفت. نتایج نشان داد که با افزایش شوری فتوسنتز، هدایت روزنه‌ای، میزان تعرق، کارایی آب برگ، میزان کلروفیل نسبی برگ به طور معنی داری کاهش و میزان دی-اکسیدکربن زیر روزنه‌ای افزایش یافت. مقایسه میانگین‌ها همچنین نشان داد تفاوت معنی داری بین ارقام در فاکتورهای اندازه‌گیری شده وجود دارد. در مجموع یافته‌های تحقیق بیانگر این بود که ارقام زرد و شیراز نسبت به دکل و آمیگدال مقاومت بیشتری به غلظت‌های بالای کلرید سدیم داشتند.

کلمات کلیدی: زیتون، شوری، پارامترهای فتوسنتزی، کارایی آب برگ.

مقدمه:

تغییر فرآیندهای فیزیولوژیکی خاص نسبت داد اما فرآیند فیزیولوژیکی مؤثر غالب، فتوسنتز است. شوری با اختلال در فرآیندهای فیزیولوژیکی به ویژه فتوسنتز باعث کاهش رشد و عملکرد گیاه می‌شود (Sudhir and Murthy, 2004) که شدت این تأثیر به میزان شوری و مدت زمان اعمال آن بستگی دارد (Chaves et al., 2009). گزارش‌ها نشان می‌دهد کاهش پتانسیل آب برگ منجر به بسته شدن روزنه‌ها (Kaya et al., 2002)، اختلال در تامین دی‌اکسیدکربن مورد نیاز گیاه (Munns et al., 2006) و در نهایت کاهش فتوسنتز (Flexas and Medrano, 2002; Iyengar and Reddy, 1996) می‌شود. احتمالاً بسته شدن روزنه‌ها اولین سیستم دفاعی گیاه در مقابل هدر رفت آب و مهمترین عامل برای تأثیر بر میزان تثبیت کربن است (Da Silva et al., 2008). بررسی‌های انجام شده در سال‌های اخیر نشان داد که زیتون گیاهی نسبتاً مقاوم به شوری است

بسیاری از فاکتورهای محیطی، رشد و نمو و عملکرد نهایی گیاهان را به طور منفی تحت تأثیر قرار می‌دهند (Ashraf, 1994 a,b). خشکی، شوری، عدم تعادل عناصر غذایی (سمیت و کمبود) و دماهای بحرانی از مهم‌ترین محدود کننده‌های محیطی تولید محصول در سراسر جهان هستند. برآورد شده است که تقریباً ۱۵ درصد از اراضی ایران، معادل ۲۵ میلیون هکتار، با درجات مختلفی از شوری مواجه است (برزگر، ۱۳۷۹). در تنش شوری کاهش رشد و تثبیت دی‌اکسیدکربن با کاهش هدایت روزنه‌ای، آهنگ انتقال الکترون، پتانسیل آب برگ، فلورسنس کلروفیل، پتانسیل اسمزی و افزایش غلظت یون‌های سدیم و کلر برگ مرتبط است (Medrano et al., 2002; Winicov and Button, 1991). اگر چه محدودیت رشد گیاه در تنش شوری را نمی‌توان فقط به

*نویسنده مسؤول، نشانی پست الکترونیکی: bbanin@cc.iut.ac.ir

(Burman *et al.*, 2003) اما خشکسالی‌های اخیر و کاهش کیفیت آب آبیاری سبب کاهش عملکرد این گیاه به خصوص در مناطق خشک و نیمه خشک کشور شده است. درخت زیتون به دلیل مقاومت به کم آبی، سازگاری با خاک‌های کم بازده و فقیر و تولید محصول با ارزش و کم هزینه از نظر اقتصادی بسیار حائز اهمیت بوده به گونه‌ای که به محصول ثروتمند خاک‌های فقیر مشهور است (مقصودی، ۱۳۸۷). در سال‌های اخیر فعالیت‌های گسترده‌ای برای افزایش عملکرد و سطح زیرکشت زیتون در ایران صورت گرفته است در حالی که یکی از ضروریات توسعه‌ی کشت این محصول معرفی ارقام مناسب و سازگار با شرایط اقلیمی هر منطقه است. چرا که بین گونه‌ها و حتی ارقام درون یک گونه تفاوت‌های ژنتیکی منجر به فعالیت‌های متفاوت فتوسنتزی شده است. علاوه بر این، ثابت شده است که پارامترهای فتوسنتزی می‌تواند از جمله معیارهای گزینش مفید در تعیین مقاومت به شوری گونه‌های گیاهی باشد (Tattini *et al.*, 1997). به این منظور پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف کلرید سدیم بر پارامترهای تبادلات گازی، کارایی آب برگ و میزان کلروفیل نسبی چهار رقم زیتون و انتخاب ارقام متحمل به شوری انجام شد.

مواد و روش‌ها:

این پژوهش روی چهار رقم زیتون آمیگدال، شیراز، دکل و زرد در گلخانه آموزشی- پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان با متوسط دمای روزانه ۳۵ و شبانه ۱۹ درجه سانتی‌گراد در سال‌های ۱۳۸۹-۱۳۹۰ انجام شد. قلمه‌های یکساله ریشه‌دار شده ارقام مذکور پس از تهیه، به گلدان‌های ۷ کیلو گرمی حاوی خاک ضد عفونی شده توسط متام سدیم یک درصد انتقال و پس از استقرار، با آب مقطر به عنوان شاهد و غلظت‌های ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی مولار کلرید سدیم (Merck) با درجه خلوص ۹۹/۵ درصد) که به ترتیب هدایت الکتریکی ۰/۰۰۳، ۱۰/۵۲، ۱۵/۴۳ و ۱۹/۵۵ دسی زیمنس بر متر را دارا بودند آبیاری شدند. تیمارهای شوری با توجه به دمای گلخانه هر هفته دو نوبت و هر نوبت به مقدار یک لیتر به ازای هر

گلدان و به مدت ۳ ماه تا ظهور علائم ناشی از تنش که شامل کلروز و نکروزه شدن برگ‌ها بود ادامه یافت. به منظور جلوگیری از وارد آمدن تنش‌های ناگهانی به گیاهان، غلظت‌های مختلف شوری به تدریج اعمال گردید. به این منظور در مرحله نخست غلظت ۱۰۰ میلی مولار به تمامی گلدان‌ها به جز گلدان‌های تیمار شاهد داده شد. پس از آن در نوبت بعدی گیاهان تیمارهای شاهد و ۱۰۰ میلی مولار غلظت‌های نمک مربوط به خود را دریافت کردند، در حالی که به گیاهان در سایر تیمارها محلول ۱۵۰ میلی مولار نمک اضافه گردید. پس از این در نوبت بعدی هر کدام از تیمارها غلظت‌های نمک مربوط به خود را دریافت نمودند. همچنین با توجه به وجود زهکش، تیمارهای شوری به گونه‌ای اعمال گردید که مقدار یک سوم آب از طریق زهکش گلدان خارج شود تا از تجمع نمک در گلدان‌ها ممانعت شود. آزمایش به صورت فاکتوریل با چهار سطح شوری و چهار رقم در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی در چهار تکرار انجام شد. در پایان آزمایش صفات مربوط به تبادلات گازی شامل میزان فتوسنتز، هدایت روزنه‌ای، دی‌اکسیدکربن زیر روزنه‌ای و تعرق توسط دستگاه قابل حمل فتوسنتز (مدل LCi ساخت شرکت ADC Bioscientific Ltd، انگلستان) بر روی جوان‌ترین برگ بالغ (دارای سطح برگ حدود حداقل ۸۰ درصد برگ کامل - ششمین تا هشتمین برگ از راس ساقه) و در حالت اتصال به گیاه در یک روز صاف و آفتابی، بین ساعات ۹/۳۰ تا ۱۴ بعد از ظهر انجام شد (Bastam *et al.*, 2013a). در طول اندازه‌گیری، دمای سطح برگ بین ۲۷ تا ۳۵ درجه‌ی سانتیگراد بود. میزان کلروفیل نسبی برگ نیز توسط دستگاه کلروفیل سنج (ساخت شرکت Hansatech instruments Ltd، انگلستان) بر روی برگ فوق محاسبه شد. میزان کارایی لحظه‌ای مصرف آب برگ توسط فرمول زیر محاسبه شد:

تعرق/میزان فتوسنتز = میزان کارایی لحظه‌ای مصرف آب برگ
مقایسه میانگین‌ها بر اساس آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال ۵ درصد و توسط نرم افزارهای آماری SAS 9.1، Statistix 8 و Excel 2007 انجام شد.

نتایج و بحث:

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اگر چه رقم، شوری و همچنین اثرات متقابل رقم و شوری اثر معنی‌داری بر میزان فتوستتزر، دی‌اکسیدکربن زیر روزنه‌ای، میزان تعرق، کارایی آب برگ و محتوای کلروفیل نسبی برگ ارقام دکل، شیراز، زرد و آمیگدال زیتون داشت، اما در فاکتور هدایت روزنه‌ای برهمکنش رقم و شوری معنی‌دار نبود (جدول تجزیه واریانس ارائه نشده است).

نتایج حاصل از آزمایش نشان دهنده وجود تفاوت معنی‌دار اثر شوری بر میزان فتوستتزر ارقام زیتون بود (جدول ۱).

به طوری که بیشترین میزان فتوستتزر مربوط به تیمار شاهد (صفر میلی مولار کلرید سدیم) بود و با افزایش شوری از میزان فتوستتزر کاسته شد، به گونه‌ای که کمترین میزان فتوستتزر مربوط به تیمار ۲۰۰ میلی مولار کلرید سدیم (۰/۹۲ میکرومول بر مترمربع برثانیه) بود که منجر به کاهش ۹۴/۵۰ درصدی نسبت به تیمار شاهد (۱۶/۷۰ میکرومول بر مترمربع برثانیه) گردید (جدول ۱). نتایج همچنین نشان داد که بیشترین میزان فتوستتزر مربوط به رقم زرد (۹/۳۱ میکرومول بر مترمربع برثانیه) بود که به طور معنی‌داری نسبت به سایر ارقام بیشتر بود (جدول ۱). اثرات متقابل شوری و رقم نیز نشان داد اگرچه در تیمارهای صفر، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی مولار کلرید سدیم میزان فتوستتزر رقم زرد (به ترتیب ۱۸/۴۹، ۱۲/۰۲ و ۵/۳۰ میکرومول بر متر مربع برثانیه) به طور معنی‌داری بیشتر از ارقام آمیگدال و زرد بود، اما در بالاترین غلظت شوری تفاوت معنی‌داری بین ارقام مشاهده نشد (جدول ۱). بسیاری از مطالعات فیزیولوژیکی، ممانعت از رشد گیاه به وسیله شوری را به کاهش فتوستتزر نسبت داده است که این عامل دلالت بر ارتباط نزدیک بین فتوستتزر و رشد در شرایط شور دارد (Khoshbakht et al., 2014; Stoeva and Kaymakanova, 2008).

ثابت شده است کاهش فتوستتزر ناشی از تنش شوری به دلیل عوامل متعددی نظیر پساییدگی سلول و متعاقب آن کاهش نفوذپذیری نسبت به دی‌اکسیدکربن، سمیت ناشی از تجمع عناصر سدیم و کلر، کاهش میزان دی‌اکسیدکربن به دلیل بسته

شدن روزنه‌ها، تسریع در فرآیند پیری به علت تجمع نمک (ریزش برگ)، تغییر فعالیت آنزیم‌ها به دلیل تغییرات ساختاری در سیتوپلاسم و عدم مصرف آسمیلات‌ها به دلیل کاهش رشد می‌باشد (Tattini et al., 1997; Jaleel et al., 2007). البته تنوع ژنتیکی بین گیاهان باعث تفاوت در میزان فتوستتزر گونه‌های مختلف و حتی ارقام درون یک گونه شده است (Bongi and Loreto, 1989).

نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که با افزایش شوری میزان هدایت روزنه‌ای برگ ارقام زیتون کاهش یافت، به طوری که کمترین میزان هدایت روزنه‌ای برگ مربوط به غلظت ۲۰۰ میلی مولار کلرید سدیم (۰/۰۲ میکرومول بر مترمربع برثانیه) بود که منجر به کاهش ۹۱ درصدی نسبت به تیمار شاهد (۰/۲۲ میکرومول بر مترمربع برثانیه) گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نیز نشان داد که در ارقام مختلف زیتون، میزان هدایت روزنه‌ای متفاوت بود، به گونه‌ای که بیشترین هدایت روزنه‌ای مربوط به رقم زرد (۰/۱۱ میکرومول بر مترمربع برثانیه) بود که تفاوت معنی‌داری با رقم شیراز (۰/۰۹ میکرومول بر مترمربع برثانیه) نداشت، ولی نسبت به رقم آمیگدال (۰/۰۶ میکرومول بر مترمربع برثانیه) افزایش ۸۳/۳۳ درصدی نشان داد (جدول ۱). بررسی‌های محققان نیز ثابت کرده است که تنش شوری میزان هدایت روزنه‌ای را به طور معنی‌داری کاهش می‌دهد. به نظر می‌رسد انسداد روزنه‌ها تحت شرایط تنش شدید، در کاهش هدایت روزنه‌ای دخیل است (Bastam et al., 2013b; Robinson et al., 1983). همچنین نتایج نشان داده است کاهش سنتز مواد عمدتاً به علت کاهش هدایت روزنه‌ای است ولی اثر غلظت‌های بالای نمک به طور مشخص روی کارایی کربوکسیلاسیون و نقطه جبران دی‌اکسیدکربن در این زمینه نباید نادیده گرفته شود (Bongi and Loreto, 1989). بررسی‌های انجام گرفته روی تبادلات گازی دو رقم زیتون ثابت کرده است که کاهش تثبیت دی‌اکسیدکربن و هدایت روزنه‌ای، در رقم مقاوم به شوری "Frantoio" نسبت به رقم حساس به شوری "Leccino" کمتر است (Tattini et al., 1997) که با نتایج حاصل از آزمایش

جدول ۱- اثر شوری، رقم و بر همکنش آنها بر فتوستتز، هدایت روزنه‌ای، غلظت دی‌اکسیدکربن زیر روزنه‌ای و تعرق قلمه‌های یک ساله زیتون

میانگین	رقم				کلرید سدیم (میلی مولار)
	زرد	شیراز	دکل	آمیگدال	
فتوستتز (میکرو مول بر مترمربع بر ثانیه)					
۱۶۷۰ ^A	۱۸/۴۹ ^a	۱۸/۰۳ ^a	۱۵/۶۲ ^b	۱۴/۶۷ ^{b†}	۰
۹/۴۸ ^B	۱۲/۰۲ ^c	۱۰/۸۲ ^d	۷/۶۸ ^e	۷/۴۲ ^e	۱۰۰
۳/۹۷ ^C	۵/۳۰ ^f	۴/۹۶ ^f	۳/۲۰ ^g	۲/۴۷ ^{gh}	۱۵۰
۰/۹۲ ^D	۱/۴۱ ^{hi}	۱/۱۸ ⁱ	۰/۶۶ ⁱ	۰/۴۴ ⁱ	۲۰۰
	۹/۳۱ ^A	۸/۷۵ ^B	۶/۷۹ ^C	۶/۲۴ ^C	میانگین
هدایت روزنه‌ای (میکرومول بر مترمربع بر ثانیه)					
۰/۲۲ ^A	۰/۲۷ ^a	۰/۲۵ ^a	۰/۱۸ ^b	۰/۱۸ ^b	۰
۰/۰۵ ^B	۰/۰۸ ^a	۰/۰۵ ^a	۰/۰۴ ^a	۰/۰۴ ^a	۱۰۰
۰/۰۴ ^{BC}	۰/۰۵ ^a	۰/۰۳ ^a	۰/۰۳ ^a	۰/۰۳ ^a	۱۵۰
۰/۰۲ ^C	۰/۰۳ ^a	۰/۰۲ ^a	۰/۰۲ ^a	۰/۰۱ ^a	۲۰۰
	۰/۱۱ ^A	۰/۰۹ ^A	۰/۰۷ ^B	۰/۰۶ ^B	میانگین
دی‌اکسیدکربن زیر روزنه‌ای (میکرومول بر مترمربع ثانیه)					
۷۷/۶۳ ^D	۸۴/۷۵ ^h	۵۲/۲۵ ⁱ	۱۱۰/۰۰ ^{fg}	۶۳/۵۰ ⁱ	۰
۱۳۷/۴۴ ^C	۱۰۷/۰۰ ^g	۱۱۰/۵۰ ^{fg}	۱۶۲/۷۵ ^d	۱۶۹/۵۰ ^d	۱۰۰
۱۷۶/۳۱ ^B	۱۲۵/۲۵ ^{ef}	۱۳۱/۲۵ ^e	۲۳۰/۰۰ ^c	۲۱۸/۷۵ ^c	۱۵۰
۲۸۶/۵۶ ^A	۲۲۷/۲۵ ^c	۳۱۳/۵۰ ^c	۳۰۵/۵۰ ^b	۳۲۸/۰۰ ^a	۲۰۰
	۱۳۶/۰۶ ^B	۱۲۶/۸۸ ^C	۲۰۲/۰۶ ^A	۱۹۴/۹۴ ^A	میانگین
تعرق (میلی مول بر مترمربع بر ثانیه)					
۱/۵۶ ^A	۱/۷۲ ^a	۱/۶۲ ^b	۱/۴۶ ^c	۱/۴۵ ^c	۰
۱/۱۴ ^B	۱/۲۲ ^d	۱/۲۱ ^d	۱/۱۰ ^e	۱/۰۱ ^{ef}	۱۰۰
۰/۷۷ ^C	۱/۰۱ ^{ef}	۰/۹۸ ^f	۰/۶۸ ^g	۰/۴۲ ^h	۱۵۰
۰/۵۲ ^D	۰/۷۱ ^g	۰/۶۵ ^g	۰/۴۵ ^h	۰/۲۸ ⁱ	۲۰۰
	۱/۱۶ ^A	۱/۱۲ ^B	۰/۹۲ ^C	۰/۷۹ ^D	میانگین

†برای هر فاکتور، میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند بر اساس آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال ۵٪ از نظر آماری فاقد تفاوت معنی‌دار هستند

طوری که کاهش توزیع دی‌اکسیدکربن را به این تغییر فیزیولوژیکی و آناتومیکی نسبت داده‌اند. کاهش هدایت روزنه ای راه اصلی کاهش هدر رفت آب از برگ‌ها در مواجهه با تنش است که این همراه با کاهش ورود دی‌اکسیدکربن به درون برگ‌ها و متعاقباً کاهش فتوستتز است. عامل دیگری که می‌تواند توزیع دی‌اکسیدکربن را به سمت محل‌های تثبیت آن

حاضر مطابقت دارد. مطالعات انجام شده توسط Qui و همکاران (۲۰۰۷) نشان داد که در *Kandelia candel* کاهش هدایت روزنه ای در شرایط تنش می‌تواند مربوط به کاهش تعداد و تراکم روزنه‌ای برگ‌های گیاه باشد. همچنین این محققین ابراز داشتند که سلول‌های مزوفیلی در گیاهان تحت تنش شوری در مقایسه با شاهد کوچکتر و متراکم‌تر هستند، به

جدول ۲- همبستگی بین صفات ارقام زیتون در شرایط تنش شوری

	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱	۱					
۲	۰/۸۷**	۱				
۳	-۰/۸۶**	-۰/۷۰**	۱			
۴	۰/۹۵**	۰/۸۲**	-۰/۹۲**	۱		
۵	۰/۹۵**	۰/۷۶**	-۰/۸۷**	۰/۸۸**	۱	
۶	۰/۸۶**	۰/۶۸**	-۰/۹۲**	۰/۹۳**	۰/۸۶**	۱

** معنی دار بودن در سطح احتمال ۱٪

گیاهان نشان داده است که دی اکسید کربن زیر روزه‌ای کمتر باید همراه با هدایت روزه‌ای پایین‌تر نیز باشد. با این حال در آفتابگردان پس از اعمال تیمار شوری هدایت روزه‌ای کمتر بود در حالی که مقدار دی اکسید کربن زیر روزه‌ای تغییر معنی‌داری را نشان نداد (Rivelli et al., 2002). این در حالی است که در تحقیق حاضر با افزایش غلظت کلرید سدیم میزان هدایت روزه‌ای کاهش یافت ولی میزان دی‌اکسیدکربن زیر روزه‌ای روندی افزایشی نشان داد و همبستگی میان آنها نیز منفی و معنی‌دار بود (جدول ۲). بنابراین می‌توان انتظار داشت علاوه بر کاهش هدایت روزه‌ای برخی محدودیت‌های غیر روزه‌ای همچون آسیب‌های احتمالی وارده به سیستم‌های نوری نیز در کاهش فتوسنتز تحت شرایط شوری دخالت داشته باشد (Proietti, 2000).

مقایسه میانگین‌ها نشان داد که شوری بر میزان تعرق نهال ارقام زیتون اثر معنی‌داری داشت. با افزایش شوری، میزان تعرق کاهش یافت، به طوری که کمترین میزان آن مربوط به بالاترین غلظت نمک بود که منجر به کاهش ۶۶/۶۶ درصدی نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۱). نتایج همچنین نشان داد که در ارقام مختلف، میزان تعرق به طور معنی‌داری متفاوت بود، به گونه‌ای که در ارقام زرد (۱/۱۶ میلی‌مول بر مترمربع بر ثانیه) و شیراز (۱/۱۲ میلی‌مول بر مترمربع بر ثانیه) میزان تعرق به ترتیب ۴۹/۸۴ و ۴۱/۷۷ درصد نسبت به رقم آمیگدال (۰/۷۹ میلی‌مول بر مترمربع بر ثانیه) بیشتر بود (جدول ۱). اثرات متقابل شوری و رقم نیز نشان داد که اگرچه در تیمارهای مختلف شوری بیشترین میزان تعرق بدون تفاوت

(کلروپلاست‌ها) محدود کند، هدایت مزوفیلی است که در شرایط تنش به ویژه در پاسخ به تنش شوری کاهش می‌یابد که این عدم انتقال دی‌اکسیدکربن به سایت‌های تثبیت‌کننده کربن منجر به کاهش فتوسنتز و کاهش هدایت روزه‌ای می‌شود (Bongi and Loreto, 1989). همچنین بررسی‌های انجام گرفته در رابطه با اثر تنش شوری روی پایه‌ی رنگ پور لایم مرکبات نیز نشان داد که در شرایط تنش شوری میزان هدایت روزه‌ای و فتوسنتز کاهش می‌یابد (Melgar et al., 2008) که با یافته‌های پژوهش حاضر مطابقت داشت.

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، با افزایش غلظت کلرید سدیم، میزان دی‌اکسیدکربن زیر روزه‌ای ارقام زیتون به طور معنی‌داری افزایش یافت، به گونه‌ای که بیشترین دی‌اکسیدکربن زیر روزه‌ای مربوط به بالاترین غلظت کلرید سدیم بود که منجر به افزایش تقریباً ۳/۷ برابری نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۱). نتایج همچنین بیانگر اثر معنی‌داری رقم بر دی‌اکسیدکربن زیر روزه‌ای بود به گونه‌ای که در رقم شیراز (۱۲۶/۸۸ میکرومول بر مترمربع بر ثانیه) نسبت به رقم دکل (۲۰۲/۰۶ میکرومول بر مترمربع بر ثانیه) کاهش ۳۷/۲۱ درصدی در میزان دی‌اکسیدکربن زیر روزه‌ای مشاهده شد (جدول ۱). اثرات متقابل شوری و رقم نیز نشان داد که گرچه در حضور کلرید سدیم کمترین میزان دی‌اکسیدکربن زیر روزه‌ای مربوط به رقم زرد بود ولی در شرایط بدون تنش (شاهد) کمترین میزان دی‌اکسیدکربن زیر روزه‌ای در رقم شیراز مشاهده شد (جدول ۱). بررسی انجام گرفته روی برخی

معنی داری نسبت به یکدیگر به ارقام شیراز و زرد تعلق داشت، ولی در شرایط بدون تنش (شاهد)، بیشترین میزان تعرق مربوط به رقم زرد بود که با دیگر ارقام اختلاف معنی داری داشت (جدول ۱). مظفری (۱۳۸۴) نیز ثابت کرد که با افزایش شوری، تعرق نهال‌های پسته کاهش یافت. همچنین یافته‌های ثابت تیموری و همکاران (۱۳۸۶) و اطلسی پاک و همکاران (۱۳۸۹) نیز نتایج فوق را تأیید می‌نماید. مطالعات Tattini و همکاران (۱۹۹۷) نشان داد شوری پارامترهای تبادل گازی را در دو رقم حساس و مقاوم زیتون کاهش داد به گونه‌ای که کاهش تعرق و تبادلات گازی رقم حساس سریع‌تر از رقم مقاوم بود که این تغییرات به تفاوت‌های ژنتیکی بین ارقام زیتون مرتبط است. بر اساس یافته‌های Sivritepe و همکاران (۲۰۱۰)، تنش شوری با کاهش پتانسیل اسمزی محلول خاک، میزان جذب آب توسط گیاه و متعاقباً تعرق و رشد گیاه را کاهش داده و تداوم تنش شوری منجر به نابودی گیاه به علت تجمع یون‌های سدیم و کلر در برگ‌ها می‌شود. همچنین Osmond و همکاران (۱۹۸۰) نشان دادند که گیاهان، کارایی مصرف آب خود را در پاسخ به غلظت‌های مختلف کلرید سدیم از طریق پایین آوردن هدایت روزنه‌ای و متعاقباً تعرق افزایش می‌دهند.

همان طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود با افزایش غلظت کلرید سدیم، میزان کارایی آب برگ به طور معنی داری کاهش یافت و در غلظت‌های بالای نمک به کمترین مقدار خود رسید (جدول ۳). واکنش ارقام مختلف زیتون به این پارامتر نیز متفاوت بود، به گونه‌ای که رقم شیراز بیشترین مقدار را به خود اختصاص داد که البته تفاوت معنی داری با رقم زرد نداشت (جدول ۳). اثرات متقابل شوری و رقم بر این فاکتور نیز نشان داد که هر چند تیمار شاهد و غلظت‌های ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی‌مولار کلرید سدیم تفاوت معنی داری بین ارقام نداشت، ولی در تیمار ۱۰۰ میلی‌مولار کلرید سدیم، میزان تعرق در رقم زرد به طور معنی داری بیشتر از ارقام آمیگدال و دکل بود (جدول ۳). در تأیید نتایج حاضر نیز بررسی اثر شوری در برخی از گیاهان نشان داد که با افزایش غلظت نمک کارایی آب برگ کاهش یافت اما میزان کاهش در ارقام مختلف متفاوت بود (Ghazi, 2000). همچنین در بررسی‌های انجام

شده روی میزان مقاومت ارقام زیتون به شرایط تنش، گزارش شده است که احتمالاً دلایل چندی در تأیید ارتباط بین کارایی فتوسیستم II و وضعیت آب برگ گیاه وجود دارد، به طوری که ارقامی که محتوای آب برگ آنها در شرایط تنش بیشتر بود، کارایی فتوسیستم II (Fv/Fm) آنها بالاتر و اختلالات کمتری در کارایی عملکرد فتوسیستم II آنها رخ داده بود. علاوه بر این ثابت شده است که در اکثر گونه‌ها، زمانی که محتوای آب نسبی برگ به ۶۰ تا ۷۰ درصد می‌رسد، فتوستتیز به طور برگشت‌ناپذیری کاهش می‌یابد (Lawlor and Cornic, 2002). نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که شوری، رقم و اثرات متقابل این دو بر کلروفیل نسبی برگ ارقام زیتون اثر معنی داری داشت، به طوری که با افزایش غلظت کلرید سدیم، میزان کلروفیل نسبی برگ به طور معنی داری کاهش یافت (جدول ۳). کمترین میزان کلروفیل نسبی برگ مربوط به بالاترین غلظت نمک بود که سبب کاهش ۶۶/۸۰ درصدی میزان کلروفیل نسبی برگ نسبت به تیمار شاهد شد (جدول ۳). ارقام زیتون نیز اثر معنی داری بر میزان کلروفیل نسبی برگ داشتند، به گونه‌ای که کمترین مقدار کلروفیل مربوط به رقم آمیگدال بود که کاهش ۲۹/۸۹ درصدی نسبت به رقم زرد داشت (جدول ۳). به طور کلی در غلظت‌های مختلف کلرید سدیم، بیشترین و کمترین میزان کلروفیل نسبی برگ به ترتیب در رقم زرد و آمیگدال زیتون مشاهده گردید (جدول ۳). تحقیقات ثابت کرده است که اگر چه کاهش هدایت روزنه‌ای می‌تواند منجر به کاهش میزان فتوستتیز در واحد سطح برگ شود، اما در برخی گیاهان عواملی غیر از هدایت روزنه‌ای نظیر کاهش میزان کلروفیل در واحد سطح برگ، عامل کاهش میزان فتوستتیز است (دادخواه، ۱۳۸۵). مطالعات El-Hariri و همکاران (۲۰۱۰) نیز این مطلب را تأیید کرده است، به گونه‌ای که شوری منجر به کاهش محتوی کلروفیل و نهایتاً فتوستتیز در گیاه می‌شود. بررسی‌ها نشان داده است که مقدار کلروفیل در رقم حساس زیتون در شرایط تنش مقدار کاهش بیشتری را نسبت به رقم مقاوم زیتون نشان داد که این امر با میزان مقاومت ارقام نسبت به تنش مرتبط است (Younis et al., 2000). از طرفی کاهش کلروفیل به علت کاهش پتانسیل آب برگ می‌تواند

جدول ۳- اثر شوری، رقم و بر همکنش آنها بر کارایی آب برگ و محتوای کلروفیل نسبی برگ قلمه‌های یک ساله زیتون

میانگین	رقم				کلرید سدیم (میلی مولار)
	زرد	شیراز	دکل	آمیگدال	
کارایی مصرف آب برگ (میکرومول بر مترمربع بر ثانیه / میلی مول بر مترمربع بر ثانیه)					
۱۰/۷ ^A	۱۰/۷۹ ^{ab}	۱۱/۱۵ ^b	۱۰/۷۴ ^{ab}	۱۰/۱۱ ^{ab†}	۰
۸/۳ ^B	۹/۸۴ ^{bc}	۸/۹۴ ^c	۷/۰۷ ^d	۷/۳۴ ^d	۱۰۰
۵/۲ ^C	۵/۲۸ ^{ef}	۵/۰۸ ^{ef}	۴/۷۱ ^f	۵/۸۳ ^e	۱۵۰
۱/۷ ^D	۱/۹۶ ^g	۱/۸۴ ^g	۱/۴۹ ^g	۱/۶۶ ^g	۲۰۰
	۶/۷۰ ^{AB}	۶/۹۰ ^A	۶/۰۰ ^C	۶/۲۰ ^{BC}	میانگین
محتوای کلروفیل نسبی برگ					
۲۰۸/۹۵ ^A	۲۱۳/۹۲ ^a	۲۱۳/۱۰ ^a	۲۰۱/۶۷ ^a	۲۰۷/۱۰ ^a	۰
۱۸۶/۳۴ ^B	۲۰۶/۸۸ ^a	۱۹۹/۳۸ ^a	۱۷۶/۶۰ ^a	۱۶۲/۵۰ ^{bc}	۱۰۰
۱۲۱/۸۲ ^C	۱۵۴/۳۸ ^c	۱۵۳/۷۵ ^c	۱۰۱/۶۵ ^d	۷۷/۵۰ ^e	۱۵۰
۶۹/۳۹ ^D	۱۰۶/۱۵ ^d	۹۶/۹۵ ^{de}	۴۳/۸۳ ^f	۳۰/۶۳ ^f	۲۰۰
	۱۷۰/۳۳ ^A	۱۶۵/۷۹ ^A	۱۳۰/۹۴ ^B	۱۱۹/۴۳ ^C	میانگین

† برای هر فاکتور، میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند بر اساس آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال ۵٪ از نظر آماری فاقد تفاوت معنی‌دار هستند.

در برگ منجر به کاهش فتوسنتز شده و رشد گیاه را مختل کرده است (جدول ۲).

نتیجه‌گیری کلی:

یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان داد که رقم آمیگدال زیتون در مقایسه با سایر ارقام، حساس‌ترین رقم به شوری و رقم زرد و شیراز، مقاوم‌ترین ارقام در بررسی حاضر بودند. همچنین رقم دکل وضعیت بهتری نسبت به رقم آمیگدال در مقاومت به شرایط شور داشت.

سیاسگزاری:

از جناب آقای دکتر رستمی به دلیل تامین نمونه‌های گیاهی مورد نیاز این پژوهش صمیمانه سپاسگزاری می‌شود. امکانات مالی و تجهیزات لازم برای انجام این پژوهش توسط دانشگاه صنعتی اصفهان فراهم گردیده است که بدینوسیله تشکر و قدردانی می‌شود.

مربوط به حساسیت این رنگدانه به افزایش تنش‌های محیطی به ویژه شوری و خشکی باشد (Younis *et al.*, 2000). بررسی برخی دیگر از ارقام مقاوم و حساس گیاهان این مطلب را تایید کرد که مقدار کلروفیل با افزایش غلظت نمک در هر دو گروه ارقام مقاوم و حساس کاهش یافت اما میزان کاهش با میزان مقاومت آنها در ارتباط بود (Lu *et al.*, 2009) که با نتایج پژوهش اخیر نیز همخوانی دارد.

بررسی جدول همبستگی بین صفات نشان داد که میان پارامترهای تبادلات گازی، به استثنای دی‌اکسیدکربن زیر روزنه ای ارقام زیتون (دکل، شیراز، زرد و آمیگدال) همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح ۱ درصد وجود داشت (جدول ۲). همچنین همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح ۱ درصد میان فتوسنتز و محتوای کلروفیل نسبی برگ گیاه زیتون مشاهده شد. علاوه بر این، همبستگی میان فتوسنتز و کارایی آب برگ گیاه مثبت و معنی‌دار بود که احتمالاً نشان دهنده این است که شوری با آسیب به میزان کلروفیل و کاهش تعداد و تراکم آنها

منابع:

- Chaves, M. M., Flexas, J. and Pinheiro, C. (2009) Photosynthesis under drought and salt stress: regulation mechanisms from whole plant to cell. *Annals of Botany* 103: 551-560.
- Da Silva, E. C., Nogueira, R. J. M. C., De Araujo, F. P., De Melo, N. F. and Neto, A. D. A. (2008) Physiological responses to salt stress in young umbu plants. *Environmental and Experimental Botany* 63: 147-157.
- El-Hariri, D. M., Sadak, M. S. and El-Bassiouny, H. M. S. (2010) Response of flax cultivars to ascorbic acid and Atocopherol under salinity stress conditions. *International Journal of Academic Research* 6: 101-109.
- Flexas, J. and Medrano, H. (2002) Drought inhibition of photosynthesis in C₃ plants: stomatal and nonstomatal limitation revisited. *Annals of Botany* 89: 183-189.
- Ghazi, N. A. K. (2000) Growth, water use efficiency and sodium and potassium acquisition by tomato cultivars grown under salt stress. *Journal of Plant Nutrition* 23: 1-8.
- Jaleel, C. A., Gopi, R., Manivannan, P. and Panneerselvam, R. (2007) Responses of antioxidant defense system of *Catharanthus roseus* (L.) G. Don. to paclobutrazol treatment under salinity. *Acta Physiologiae Plantarum* 29: 205-209.
- Khoshbakht, D., Ghorbani, A., Baninasab, B., Naseri, L.N. and Mirzaei, M. (2014) Effect of supplementary potassium nitrate on growth and gas-exchange characteristics of salt-stressed citrus seedlings. *Photosynthetica* 52: 589-596.
- Lawlor, D. W. and Cornic, G. (2002) Photosynthetic carbon assimilation and associated metabolism in relation to water deficits in higher plants. *Plant Cell and Environment* 25: 275-294.
- Lu, K. X., Cao, B. H., Feng, X. P., He, Y. and Jiang, D. A. (2009) Photosynthetic response of salt-tolerant and sensitive soybean varieties. *Photosynthetica* 47: 381-387.
- Iyengar, E. R. R. and Reddy, M. P. (1996) Photosynthesis in highly salt-tolerant plants. In: *Handbook of Photosynthesis* (ed. Pesserkali, M.) Pp. 897-909. Marshal Dekar, Baten Rose.
- Kaya, C., Higgs, D. and Murillo-Amador, B. (2002) Influence of foliar applied calcium nitrate on strawberry plants grown under salt stress conditions. *Australian Journal of Experimental Agriculture* 42: 631-636.
- Medrano, H., Escalona, J. M., Bota, J., Gulias, J. and Flexas, J. (2002) Regulation of photosynthesis of C₃ plants in response to progressive drought: Stomatal conductance as a reference parameter. *Annals of Botany* 89: 895-905.
- Melgar, J. C., Syvertsen, J. P., Martinez, V. and Garcia-Sanchez, F. (2008) Leaf gas exchange, water relations, nutrient content and growth in citrus and olive seedlings under salinity. *Biologia Plantarum* 52: 385-390.
- اطلسی پاک، و. نبی پور، م. و مسکرباشی. م. (۱۳۸۹) مقایسه واکنش های فیزیولوژیک ژنوتیپ های کلزا (*Brassica napus*) به سطوح مختلف شوری، علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، علوم آب و خاک ۵۱: ۱۸۲-۱۷۱.
- برزگر، ع. (۱۳۷۹) خاک های شور و سدیمی: شناخت و بهره-وری. انتشارات دانشگاه شهید چمران، اهواز.
- ثابت تیموری، م. خزاعی، ح. ر. نظامی، ا. و نصیری محلاتی، م. (۱۳۸۶) تاثیر سطوح مختلف شوری بر میزان آنزیم های آنتی اکسیدانی برگ و خصوصیات فیزیولوژیکی گیاه کنجد (*Sesamum indicum* L.). پژوهش کشاورزی ۷: ۱۰۹-۱۱۹.
- دادخواه، ع. (۱۳۸۵) تاثیر تنش شوری بر رشد، ظرفیت فتوسنتزی و هدایت روزنه ای برگ در گیاه چغندر قند (*Beta vulgaris* L.). مجله دانش کشاورزی، ۶: ۲۴-۱۵.
- مظفری، و. (۱۳۸۴) بررسی نقش پتاسیم، کلسیم و روی در کنترل عارضه سرخشکیدگی پسته. پایان نامه دکتری، بخش خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- مقصودی، ش. (۱۳۸۷) تکنولوژی زیتون و فرآورده های آن. انتشارات علم کشاورزی ایران، تهران.
- Ashraf, M. (1994a) Breeding for salinity tolerance in plants. *Critical Review in Plant Science* 13: 17-42.
- Ashraf, M. (1994b) Organic substances responsible for salt tolerance in *Eruca sativa*. *Biologia Plantarum* 36: 255-259.
- Bastam, N., Baninasab, B. and Ghobadi, C. (2013a). Improving salt tolerance by exogenous application of salicylic acid in seedlings of pistachio. *Plant Growth Regulation* 69: 275-284.
- Bastam, N., Baninasab, B. and Ghobadi, C. (2013b) Interactive effects of ascorbic acid and salinity stress on the growth and photosynthetic capacity of pistachio seedlings. *Journal of Horticultural Science and Bioetecnology* 88: 610-616.
- Bongi, F. and Loreto, F. (1989) Gas-exchange properties of salt-stressed olive (*Olea europaea* L.) leaves. *Plant Physiology* 90: 1408-1416.
- Burman, U., Garg, B. K. and Kathju, S. (2003) Water relations, photosynthesis and nitrogen metabolism of Indian mustard (*Brassica juncea* Czern. and Coss.) grown under salt and water stress. *Journal of Plant Biology* 30: 55-60.

- Effects of scion and rootstock genotypes. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici Cluj-Napoca* 38: 193-201.
- Stoeva, N. and Kaymakanova, M. (2008) Effect of salt stress on the growth and photosynthesis rate of bean plants (*Phaseolus vulgaris* L.). *Journal of Central European Agriculture* 9: 385-392.
- Sudhir, P. and Murthy, S. D. S. (2004) Effects of salt stress on basic processes of photosynthesis. *Photosynthetica* 42: 481-486.
- Tattini, M., Lombardini, L. and Gucci, R. (1997) The effect of NaCl stress and relief on gas exchange properties of two olive cultivars differing in tolerance to salinity. *Plant and Soil* 197: 87-93.
- Winicov, I. and Button, J. D. (1991) Accumulation of photosynthesis gene transcripts in response to sodium chloride by salt tolerant alfalfa cells. *Planta* 183: 478-483.
- Younis, M. E., El-Shahaby, O. A., Abo-Hamed, S. A., Ibrahim, A. H. (2000) Effects of water stress on growth, pigments and ^{14} CO₂ assimilation in three sorghum cultivars. *Agronomy and Crop Science* 185: 73-82.
- Munns, R., James, R. A. and Lauchli, A. (2006) Approaches to increasing the salt tolerance of wheat and other cereals. *Journal of Experimental Botany* 57: 1025-1043.
- Osmond, C. B., Bjorkman, O. and Anderson, D. J. (1980) *Physiological processes in plant ecology: Toward a synthesis with atriplex*. Springer Verlag, Berlin.
- Proietti, P. (2000) Effect of fruiting on leaf gas exchange in olive (*Olea europea* L.). *Photosynthetica* 38: 397-402.
- Qiu, D. L., Lin, P. and Guo, S. Z. (2007) Effects of salinity on Leaf characteristics and CO₂/H₂O exchange of *Kandelia candel* (L.) druce seedlings. *Forest Science* 53: 13-19.
- Rivelli, A. R., Lovelli, S. and Perniola, M. (2002) Effects of salinity on gas exchange, water relations and growth of sunflower (*Helianthus annuus*). *Functional Plant Biology* 29: 1405-1415.
- Robinson, S. P., Downton, W. J. S. and Millhouse, J. A. (1983) Photosynthesis and ion content of leaves and isolate chloroplast of salt-stress spinach. *Plant Physiology* 73: 238-242.
- Sivritepe, N., Sivritepe, H. O., Celik, H. and Katkat, A. V. (2010) Salinity responses of grafted grapevines: